

શ્રી આર્ય નૈતિક નાટક સમાજ.

સતિ પદ્માવતી

યાન,

જયદેવ.

નાટકનાં ગાયનાં.

મુ.ત, ભાગલખાન ગ્રામ્ય જાવેલા શ્રી "મંદર"
પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં પ્રતિષ્ઠાપ દુર્ભાગ્યે જા.ઉ.

— ૧૧૩૭૭૭૭ —

કર્મન ૩૧. ૦-૨-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશિદ્ર વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૨૩૮ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ રાજા પદ્માવતી

વિષય દ-૧૨-૪

શ્રી આર્ય નૈતિક નાટક સમાજ.

સતી પદ્માવતી

જયદેવ

નાટકનો દુંકસાર તથા ગાયનો.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

નકુભાઈ કાલુભાઈ શાહ.

માલેક—શ્રી આર્ય નૈતિક નાટક સમાજ.

પ્રસિદ્ધ કરવાનું છે.—તારદેવ બાલીવાળા આન્ડ થીએટર-મુંબઈ.

આવૃત્તિ ૧ લી

પ્રત ૫૦૦૦

સંવત ૧૯૭૩-સને ૧૯૧૭

સુરત, ભાગાતળાવ રોડપર આવેલા
ધી “રાંદેર” પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં રતિલાલ દુર્લભદાસે છાપી.

કીંમત રૂ. ૦-૨-૦ (બે આના.)

ગ્રંથાલોક ગ્રંથાલોક
ગ્રંથાલોક ગ્રંથાલોક

પ્રિ. સ. ૧૯૨૧ના ઈંગ્લીશ ટ્રોપી રાઇટ એક્ટ તથા ૧૮૬૭
ના જુના એક્ટ મુજબ આ નાટક રજીસ્ટર્ડ કરાવી,
પ્રકાશકે સર્વે અધિકાર પોતાને સ્વાધીન રાખ્યા
છે માટે તેમની આગ્રા કે અનુમતિ વિના
દોકલમે જાળવવું, સજવાવવું કે
છાપવું, જાણવું નહિ.

માલીક તરફનો ખુલાસો.

રાજકવિ નયારામ સુદરભુ તારકજની કવયત્રી લખાએનો અમારો મહાન કવિ જ્યેષ્ઠ નામનો પ્રયોગ અમે મુંબાઈની કદરદાન પ્રગ્ન સમક્ષ થોડા વખત ઉપર રજુ કરી ગયા છીએ. પરંતુ કેટલાક સજ્જનોની સૂચનાને લક્ષમાં લઈ રાજકવિની મુળ વસ્તુ કાયમ રાખી કોમીકનો ભાગ તદ્દન નવો નાંખવા ઉપરાંત કેટલાક ઘટતા સુધારા વધારા સાથે આગળે તેજ પ્રયોગ સતી પદ્માવતી યાને જ્યેષ્ઠ એ નામથી અમે ફરી આપની સમક્ષ રજુ કરીએ છીએ તો આશા છે કે પ્રેક્ષકજનો સદરહુ પ્રયોગને સહર્ષ વધાવી લઈ અમને કૃતાર્થ કરશે.

સદરહુ પ્રયોગનું કોમીક અમારા કવી મણીલાલ ત્રીભોવનદાસ પાસે તેમજ કવિતાઓ અમારા સૂર્ય કુમારીના લેખક કવી રઘુનાથ ત્રીભોવનદાસ બ્રહ્મભટ્ટ પાસે રચાવી પ્રેક્ષકવર્ગ સમક્ષ રજુ કરેલ છે.

પરમકૃપાળુ પરમાત્મા પાસે પ્રાર્થના કરીએ છીએ કે આ પ્રયોગને સફળતા આપી પ્રેક્ષકજનોના અને અમારા હૃદય હર્ષથી પ્રયુક્ત કરે. એજ વિસમ્પિત.

લી૦ સેવક,

મુંબાઈ
આશીવાલા ટ્રાંક થીએટર
તા. ૧૬-૮-૧૯૧૭

નકુભાઈ કાલુભાઈ શાહ

માલેક

શ્રી આર્ય નૈતિક નાટક સમાજ.

સતી પદ્માવતી યાને જયદેવ નાટકનાં પાત્રો.

પુરુષ પાત્રો.

જયદેવ... ...શ્રી જગદીશના પરમ ભક્ત મહાન કવિ.
જગદીશ... ...પરમાત્મા.
નાત્યિક... ...પુરીનો રાજા.
અગ્નિહોત્રી... ...એક બ્રાહ્મણ પદ્માવતીનો પીતા.
કાલીકાદાસ... ...વામાચાર્ય રાણીનું કાવત્રાનું હથેલીઆર.
જયેશ્વરામ... ...પાખંડી શાસ્ત્રી.
ગંગારામ... ...જેશ્વરામનો મુશીલ પુત્ર.
જયશંકર... ...ગંગારામનો પુત્ર.
નારદ... ...દેવર્ષિ.

મારાઓ, સીપાઇઓ, શ્રોતાજનો, ભક્તો વિગેરે, વિગેરે.

સ્ત્રી પાત્રો.

પદ્માવતી... ...અગ્નિહોત્રીની પુત્રી જયદેવની સ્ત્રી.
રાધા... ...પરમાત્માના પ્રાણેશ્વરી.
ગુણીચલ... ...ગંગારામની સ્ત્રી.
લલિતા .. ...બ્રાહ્મણની સ્ત્રી.
ચંડીકા... ...રાજાની રાણી કપટની પુતલી.
મનોહરા... ...પદ્માવતીની સખી જગદીશની ભક્ત.
ઝાહીની... ...નારદની માયા.

નટી, દાસીઓ, ગોપીઓ, દેવી, ગંગાજી વિગેરે, વિગેરે.

સ્થળ—જમનાધપુરી તથા તેની નજીકનું જંગલ.

અરધા કલાકમાં નાઈ પીસનો અજળ ચમત્કાર છે.

જ્યાં સુધી આ ગોળીની મજા લીધી નથી ત્યાં
સુધી જીંદગી નકામી છે.

અજળ ચમત્કાર નીચે વાંચો.

એક ગોળી અરધા કલાકમાં શું ચમત્કાર બતાવે છે શ્રીમંતો અને અમીરોને
માટે આ દવા ખાસ બનાવેલી છે. આ દવા અજળ ગુણ દેનારીજ છે.

અત્યંત શક્તી આપનારી, મંગળને તર કરનારી, ઉદરની, શીકર,
ચીંતાઓ વિચારોને દુર કરનારી, એકદમ શરીરને જાગ્રત કરી શક્તીને
પુર જોસ પાવર લાવનારી આ અમુલ્ય દવા છે. સુખમાં મીઠી નીંદ્રા
લાવનારી આ પીસમાં અજળ ગુણ છે હો વાપરો અને એકવાર
ખાત્રી કરી જુવો. ૧ ગોળીના નં ૧ લા નં ૩. ૩. ૧ ગોળીના
નં ૦ રના ૩, ૨.

તથા,

કાયમની શક્તી મેળવવી હોય અને જીવાનીનો

પુરજોસ પાવર લેવો હોય તો,

દીંગ ઓફ ટોનીક પીસ વાપરો.

ખાસ મહારાજાઓના અને રાજાઓના ફરમાનથી આ દવા
બહાર પાડવામાં આવી છે. અજળ શક્તી દેનારી, ખેતેની દુર કર-
નારી, યાદ શક્તીને તેજ કરી શરીરની નબળી પડેલી નસોને મજબુત
કરી શરીરમાં કઠિવતનાં પુરજોસ પાવર લાવે છે. શીકા પડી ગયેલા
ચહેરાને લાલ ગુલાબી બનાવી એકદમ તેજસ્વીને કાંતીવાન બનાવે
છે. કહો કેટલો અમારી આ દવામાં અજળ ગુણ સમાયેલો છે અને
આ દવાથી ફોટોમંદ નીવડેલા ઘણાક રાજા મહારાજા તથા અમીરોના
ઘણા સર્ટીફિકેટો પ્રાપ્ત થઈ મેળવેલાં છે. દવા લેનારાઓ ખાસ સર્ટી-
ફિકેટો જાણવા માંગતા હો તો ૩૫૩માં આવી સર્ટીફિકેટો વાંચી પુરતી
ખાત્રી કરશોજી. જવાબ માટે આનાનો સ્ટાંપ મોકલવાથી જવાબ
મોકલવામાં આવશે. એકવાર વાપરી પુરતી ખાત્રી કરી જુવો આઠ દીવસ
અજમાશને માટે. દવાની કીમત ૧ લા નં ૩. ૨૫ રજા નં ૩. ૧૫ પડશે.

વર્ધ દુબલ શરમસી.

ડૉ. ગીરગામ ટ્રામટરમીનસ-મુખાર્ધ.

નમઃ ગણેશાય

❀ સતી પદ્માવતી ચાન જયદેવ ❀

નાટકની પ્રવેશવાર ટુંક હકીકત.

મંગળાચરણ-વસ્તુ પૂચન.

પ્રવેશ ૧લો.—સ્થળ-જંગલ.

પરમ પ્રેમભક્ત કવિ જયદેવનો ભગવાન જગદીશની ભક્તિમાં તસ્લિન અવસ્થામાં પ્રવેશ. શ્રીજગદીશની આજ્ઞાથી કવિ જયદેવને જીવન સમપણું કરવા આવેલી બ્રહ્મકન્યા પદ્માવતીનો સોહેલીસહ પ્રવેશ મીઠો મિનોદ. પદ્માવતીના પિતા અગ્નિહોત્રીએ આવી જયદેવને જગદીશની આજ્ઞાનું સ્વયન કરવું. જયદેવે વાતને હસી કાઢી પોતે સંસારથી વિરક્ત છે એમ જણાવવું. અહમ નિશ્ચયવાળી પદ્માવતીએ નાર્દ્રભાવે ભગવાનની સ્તુતિ કરવી. જગદીશે પ્રકટ થઇ જયદેવને પદ્માવતીની સ્વીકારી ભક્તિલીલાનો મહીમાં વધારવા આજ્ઞા કરવી. ભગવાનની આજ્ઞા માન્ય કરી, જયદેવે પદ્માવતીને સ્વીકારવી. જયદેવના ગુરુભાષ્યએ નિષ્ઠિક બ્રહ્મચારી જયદેવને સંસારી થતો જોઇ સખેદ આશ્ચર્ય પામવો.

પ્રવેશ ૨લો—

બ્રહ્મચર્યની ધુનમાં તસ્લિન બનેલા જ્યેષ્ઠાગમ શાસ્ત્રીએ સંસારી મનુષ્યો પ્રત્યે ધિક્કાર બતાવતા આવ્યું. કાશાથી ભેગના પંડીત પુત્રનો પત્ર લઇ બ્રાહ્મણનું આવ્યું. બનેનો મૂર્ખતા અને પંડીતાઇ

માટે વિવાદ. પોતાનો પુત્ર સંસારી ઘરખારી થયો છે. તે બાણી જ્યેષ્ઠારામનો હડહડતો તિરસ્કાર. તેને ઘરમાંથી બહિષ્કાર કરવાની પ્રતિજ્ઞા. અચાનક તેમના પુત્ર ગંગારામનો સ્ત્રી પુત્રસહ પ્રવેશ. વાદીકરને જોઇ જ્યેષ્ઠારામના બ્રહ્મચારી રહેવાના નિશ્ચયમાં ફેરફાર થયો. સધળાનું સમાધાન.

પ્રવેશ ૩જો—સ્થળ—જયદેવનો આશ્રમ.

દિવ્યપ્રેમી દંપતિ જયદેવ પદ્માવતી પ્રભુ ભક્તિમાં તલ્લિન બન્યાં છે. ત્યાં જ્યેષ્ઠારામના કહેવાથી શંકાશીલ બનેલા માહારાજ સાત્વિકનું જયદેવની કસોટી અર્થે આવવું. રાજાએ જયદેવને વચનો સંભળાવવાં. જયદેવે રાજાને શાંતિ ભર્યાં વચનો કહેવાં. જગદીશના પુજારીએ થાળ લઇ આવવું. રાજાને પોતાની ત્રિશુલિક બતાવવા જયદેવે જગદીશને પહેલાં જમવા પ્રકટ થવાની સ્તુતિ કરવી. ભક્તતાલિન લગવાને પ્રકટ થઇ પ્રસાદનું આરોગવું. રાજાએ જયદેવને ગુરૂ માની સંસારથી વિરક્ત રહેવાની પ્રતિજ્ઞા લેવી.

પ્રવેશ ૪થો—સ્થળ—જ્યેષ્ઠારામનું ઘર.

મદિરાપાનમાં જીવનનું સાર્થક માની બેઠેલા દંભી શાસ્ત્ર જ્યેષ્ઠારામે પોતાના પૌત્ર જયશંકરને પોતાના સંપ્રદાયની દીક્ષા આપવી. મદીરાનો મહીમા વધારવો. ભક્તજનોએ કથા સાંભળવા આવવું. નિશામાં ચક્રચુર બનેલા જ્યેષ્ઠારામે ભક્તજનોને આડું આવળું સમજાવી તેમના પૈસા છિનવવા. શિષ્યોની શંકાના વિચિત્ર સમાધાન. લલિતા નામની એક સ્ત્રીએ જ્યેષ્ઠારામને પવિત્ર માની તેની પાસે એકાંતમાં કાંટક સલાહ પૂછવી. કાંડ દ્રષ્ટિવાળા પં-

હીલના પોગળનું ખુદ્દું થયું. લલિતાએ સમયસૂચકતા વાપરી પોતાને
ત્યાં આવવાનું વચન લઇ તેની જાળમાંથી નાશી છુટવું, પાછળથી
સાત્વિક રાજના ફરમાનથી દંભી જ્યેષ્ઠરામને સીપાઇએ આવી કેદ-
ખાનામાં લઇ જવું.

પ્રવેશ પંચો—સાત્વિક રાજનું મંદિર.

શૃંગારરસમાં મળ માનનાર રાજરાણી ચંડીકાને પોતાનો પતિ
સંસારથી વિરક્ત થવાથી ક્લેશ થાય છે. રાજ આવે છે, રાણી
સમજાવવા પ્રયત્નો કરે છે, પણ સઘળી વ્યર્થ જાય છે. પાછળથી
પદ્માવતી અને મનોહરા આવે છે. રાણી જયદેવપરના વેરને લઇને
પદ્માવતી સાથે કટુતા લયુ વર્તન કરે છે. પદ્માવતી તેને હીત
વચનો કહી મનોહરા સાથે ચાલી જાય છે. રાણી જયદેવપર કોઇપણ
રીતે વેર વાળવાની પ્રતિજ્ઞા કરે છે.

પ્રવેશ છઠો—સ્થળ-જયદેવનો આશ્રમ.

જયદેવને અષ્ટપદિ લખતાં કાંઇક શંકા પડવાથી અષ્ટપદિની
તૃતિ અપૂર્ણ રહેવા દમ પદ્માવતીને અતિથી આવે તેનો આદર
સત્કાર કરવાનું કહી સ્નાન કરવા નદી તરફ જાય છે. મનોહરા હરી
ગુણ ગાતી ચાલી આવે છે, તેનો મધુર સ્વર સાંભળીને જગદીશ
બાલગ્વાલરૂપે તેની પાસે આવે છે. અને તેને અષ્ટપદી ગાવા કહે
છે. અજણ્યા બાલગ્વાલને જોઇ મનોહરા પ્રથમ તો ગાતા અચકાય
છે, પણ પાછળથી બાલગ્વાલ તે ગાય તો ગીત સાથે પોતાને નાય-
વાની ઇચ્છા છે એમ કહે છે. આથી મનોહરા ખુશ થાય છે. ને
અષ્ટપદી ગાય છે. બાલગ્વાલ નાચે છે. અદભૂત નાય જોઇને મનો-

હરા તથા પદ્માવતી બંને તલ્લિન થઇ જાય છે. બાલગ્વાલને નાચવાનો બહુ શ્રમ પડ્યો જાણી, પદ્માવતી મનોહરાને તેને માટે રૂબાલાવવા મોકલે છે. અને પોતે તેના માટે કાંઈ પ્રસાદ લેવા આશ્રમમાં જાય છે. પાછળથી બાલગ્વાલ જયદેવે અપૂર્ણ રાખેલી અષ્ટપદીની રચના પૂર્ણ કરી અંતર્ધ્યાન થાય છે. પદ્માવતીને મનોહરા બંને આવે છે. ને બાલગ્વાલને જતો રહ્યો જાણી બંનેને ખેદ થાય છે. જયદેવ આવે છે. બનેલી બીના જાણી તેને આશ્ચર્ય થાય છે. તે જગદીશનેજ બાલગ્વાલ રૂપે આવેલા જાણે છે. પદ્માવતી પોતે પ્રભુને ન ઓળખી શકી તે માટે ખેદ કરે છે. જયદેવની સ્તુતિથી જગદીશ દર્શન દે છે. પદ્માવતી બાલગ્વાલ રૂપે દર્શન દેવા વિનંતી કરે છે. ભગવાન બાલગ્વાલ થઈ સતીના કોડ પૂરા કરે છે.

અંક ૨ જો.

—૩૬—

પ્રવેશ ૧જો—સ્થળ-રાજમાર્ગ.

રાગ્યે સંસારથી નિરકત બની જયદેવ આશ્રમમાં આવી રહેવું
 પામતે આશ્રમની ભણીમેળ, જયદેવે ગંગા સ્નાન અર્થે જવું.
 આમાં કેદી બની સડકે ખાદતા જ્યેષ્ઠારામને। જયદેવને મીલાપ.
 બની સ્વભાવાનુસાર જ્યેષ્ઠારામ જયદેવ સાથે હલકાઇ ભરી એટા
 દરવી. જયદેવને દયા આવતાં તેને છોડાવી ઘેર મોકલવા સીપદને
 આજ્ઞા કરી. ગંગા સ્નાન અર્થે જવું.

પ્રવેશ ૨જો—સ્થળ-જંગલ.

રાસ-પ્રેમલક્ષણા લક્ષિત પાતાનામાંજ ઉત્તમ છે. એવું રાધાને
 પ્રએણું અભિમાન ઉતારવા, ભગવાને જંગલને વૃજકુંજ બનાવી
 રાસકોડ કરવી અને પોતે જયદેવનીજ અષ્ટપદીને રાસમાં ગવડાવવી.
 રાધાએ જયદેવના વખાણુ સાંભળી તેને જોવાની ઇચ્છા જણાવવા
 જયદેવે ભજનની ધુનમાં આવી ત્યાં મેશવું રાધીએ જયદેવનું ખુન
 કરવા મોકલેલા મારાઓએ જયદેવને મારી નાંખવા આવવું. કુદરતી
 રીતે મારાઓને દયા આવતાં જયદેવના હાથપગ કાપી નીશાની લઈને
 જયદેવને ખાડામાં ફેંકી ચાલ્યા જવું. અદ્રસ્ય રહી જોતા ભગવાને
 રાધાની વીનવણીથી જયદેવને દર્શન દઈ હાથ પગ નવા કરી આપવા.
 પ્રવેશ ૩જો—જ્યેષ્ઠારામનું ઘર.

ગંગારામ અને તેની સ્ત્રી શૃંગારમાં લીન બન્યાં છે. ત્યાં કેદ-
 ખાનામાંથી છુટેલા જ્યેષ્ઠારામનું આવવું. બાપ કેદમાં સડે અને

છોકરો શૃંગાર કરે. એ જોઈ જ્યેષ્ઠારામનં ચીડાવું આખરે પુત્રને શૃંગાર જોઈ પોતાને લલિતાને કેદખાનામાં જતાં પહેલાં આપેનું વચન યાદ આવતાં લલિતાને રસ ભરી ભાષામાં કવિના લખી મોકલવાના નિશ્ચયપર આવવું.

પ્રવેશ ૪થો—સ્થળ-રાજમહેલનો એક ભાગ.

વૈરના અગ્નિથી બળી રહેલી રાણા જ્યદેવનું મરતક લાવનાર મારાઓની રાહ જોતી બેઠી છે. ત્યાં મનોહરા પદ્માવતીએ મોકલેલો પ્રસાદ લઈ આવે છે. રાણી તેનો તિરસ્કાર કરે છે. વામચાર્ય જ્યદેવના પગ લઈ આવે છે. રાણી મનોહરાને તે બતાવી જ્યદેવના મરણના સમાચાર આપે છે. મનોહરા રાજને કહેવા જવા તૈયાર થાય છે. રાણી તેને વામચાર્યના હાથમાં ફસાવે છે. પાછળથી પદ્માવતી રાણીને મળવા આવે છે. રાણી જ્યદેવના મરણનો ખોટો શોક કરે છે. રાણીના કપટને સાચું માની પતીપ્રાણા સાધવી પદ્માવતીના પ્રાણપતી પાછળ શરીર છોડી જાય છે અચાનક રાજ જ્યદેવને લઈ આવે છે. રાણી ઢોંગ કરી રડે છે. રાજ કારણ પૂછતાં રાણી તેને વાતમાં ઉડાવે છે. દાનો સાચી હકીકત કહી દે છે. રાણીની દુષ્ટતા જોઈ રાજ તેને મારી નાંખવા તૈયાર થાય છે. જ્યદેવ રાજને સેમ કરતાં અટકાવી, રાણીને મારી અપાવે છે. અને અષ્ટપદી ગાઈ ભકિતના પ્રભાવે પદ્માવતીને નવું જીવન આપે છે.

આનંદ. ટેબલો.

પ્રવેશ પમેા—સ્થળ-લલિતાનું ઘર.

જ્યેષ્ઠાગમના ત્રાસથી લલિતાએ તેના સ્વામી પાસે અર્ચન કરવા બેસવું પીતાને સુધારવાનો પ્રયત્ન કરતા ગંગારામે લલિતાને વેશ લઈ પીતાની શુદ્ધિ ઠેકાણે લાવવા પ્રયત્ન કરવો. કામી જ્યેષ્ઠાગમે ત્યાં આવવું. ગંગારામને લલિતા માની તેની સાથે વિનમ્ર ઉતરવું. પુત્રે પીતાને બનાવવો. અચાનક લલિતાના 'વામીનું' આવવું લલિતા અનેલા ગંગારામે જ્યેષ્ઠારામને ગંધકાનો વેશ પહેરાવી બે બનાવવો. આખરે પોગણનું ખુદ્ધું થવું. જ્યેષ્ઠારામે ગંગારામને જોસ્તબ્ધ થવું.

ટુલો.

પ્રવેશ—દોહા-સ્થળ-શાકતદેવીનું મંદિર.

મનોહરને દેવીને બળીદાન દેવાની તૈયારીમાં મનોહરાએ અગ્નિચાતનું સ્તવન કરવું. હાથવાને ગરૂપર આવી મનોહરને ઉપાસી અદ્રવ્ય થવું.

અંક ૩ જો.

પ્રવેશ ૧જો—જયદેવ આશ્રમ.

સંસાર સુધારવા ત્રિલોક બ્રમણ કરતા દેવર્ષિ નારદનું જયદેવના આશ્રમમાં આગમન પોતાના દુષ્ટ કર્મોથી ક્ષેત્ર થઈ કંટાળેલા જ્યેષ્ઠારામનું આત્મનું જયદેવ નારદને જ્યેષ્ઠારામને સુધારવા પ્રાર્થના કરવી. નારદે દેવી મોહિની ઉત્પન્ન કરવી. જ્યેષ્ઠારામે મોહિનીને ગંધર્વ આશર પાડવું. તેના બે લે બેલ પ્રમાણે વર્તવાનું કહી જ્યેષ્ઠારામે મોહિની સાથે લગ્ન કરવાનું વચન લઈ મોહિનીની આજ્ઞા પાછા કસાવું.

પ્રવેશ ૨જો—૨થળા—જયદેવ આશ્રમ.

રાણીની ઉરકેરણીથી નિંદ્રવશ જયદેવ અને પદ્માવતીને મારી નાંખવા વામાચાર્ય શસ્ત્ર લઈ આવવું. દેવીએ પ્રકટ થઈ વામાચાર્યને પ્રીટકાર આપવો ભક્ત શીરોમણીને કષ્ટ આપતાં ફરીથી અટકે એટલા માટે દેવીએ રાક્ષસને ઉત્પન્ન કરવો. રાક્ષસના પંજમાંથી છુટવા વામાચાર્ય જયદેવના શરણે જવું જયદેવ પદ્માવતીએ તેને હિંગારવો.

પ્રવેશ ૩જો—૨થળા—(૨૪મ) .

મોહિનીના આજ્ઞા પ્રમાણથી કંટાળેલા જ્યેષ્ઠારામને પશ્ચાતાપ તેના પાડોશીની સ્ત્રીનું મરણ સાંભળી જ્યેષ્ઠારામે હસવું. અચાનક સર્પદંશથી મોહિનીનું મરણ. દેશના રીવાજ પ્રમાણે સ્ત્રીની પાછળ

પત્નીએ સત્તા થતું જોઈએ એવી રાજ્યની આજ્ઞા બતાવી સીપાઈઓએ મોહીની પાછળ જ્યેષ્ઠારામને સ્મશાનમાં લઈ જવો.

પ્રવેશ ૪થો—સ્થળ-સ્મશાન.

સ્મશાન પોતે સંસાર ભોગવ્યા શીવાયજ બળા એવી વાશનાથી જ્યેષ્ઠારામે શોક કરવો. નિરોગી માણસથીજ સત્તા થવાય એવું રાજ્યનું ફરમાન હોવાથી ધર્મગુરુએ વૈદ્યને બોલાવી જ્યેષ્ઠારામને પાસ કરાવવો. જ્યેષ્ઠારામે બુધ્ધિ બળથી વૈદ્યને હરાવવો. રાજ્યએ તેને બાળવાનું ફરમાન કરવું. જ્યેષ્ઠારામના સ્વપ્નનું અદ્રશ્ય થવું. નાનું માયાને સંકેલી લેવી. જ્યેષ્ઠારામની શુધ્ધિનું દેહાંતે આવવું.

પ્રવેશ ૫મો—જયદેવ આશ્રમ.

જયદેવ આશ્રમમાં રાણી તથા વામાચાર્યે પોત્તના પાપને પશ્ચાત્તાપ કરતા આવતું. દયાળુ ભક્ત મહાત્મા જયદેવે રાણીને ગળ પાસે ફરી મારી અપાવવી. જયદેવની પ્રાર્થનાથી પતિત પાવન. ગંગાજીએ આશ્રમમાં પ્રકટવું. ગંગા સ્નાનથી પાપીનો ઉધ્ધાર.

અંતિમ આનંદ.

સતી પદ્માવતી યાને જયદેવ નાટકનાં ગાયનો.

—૩૩૬—

મંગળાચરણ.

શાંતિ દાતા મુખકારી,
વંદન કરું દેવ મુરારી;
કૃતિ રતિ માત અર્પી સારી,
દેતું વિજય મંગલકારી-શાંતિ૦
લલિત ભાવે હૃદય છાઓ,
આનંદ આનંદ ધાઓ;
શાંતિ શાંતિ વિશ્વે વ્યાપો,
ઈચ્છા એજ અમારી-શાંતિ૦

ખાળાઓ—

ગાયન ૧

નિત્ય હૃદય સદનમાં, મદન મોહનની મુર્તિ શુભ ધરતાં,
નનમનને શુદ્ધ કરતાં, સહજમાં ભવસાગર તરતાં.
ભાવે ભજતાં પ્રેમે મળતાં—નિત્ય૦

પ્રેમ લક્ષણા લક્ષિત કરીને, ઠીક હૃદય માંહી ઠરતા,
 સરમ-પ્રેમી દેવાંશી લકવજન, નંદનવન જગને કરતા.
 નયું જગત જેમ પુન્ય પ્રભાવે, ભગિરથને ગંગા મળતાં,
 દુષ્પતરૂ સમ પરમ મહત્ત્વજન, નિશદિન જન મંગલ કરતા—

નિત્ય૦

જયદેવ—

ગાયન ૨

ઘડી ભર ના કરૂં ન્યારા,

રૂદે જગદીશને રાખું.

ગણીને નેણુના તારા,

રૂદે જગદીશને રાખું.

પિતા માતા અને બ્રાતા,

ભગિની ભાવે નથી બ્રમતો.

દહી ચાહું ના સુત દારા, રૂદે જગદીશને રાખું.

જગની જાળ જલિમમાં, હવે સપઠાઉં હું શાને,

થયા રનેહી શ્રી હરિ મારા, રૂદે જગદીશને રાખું—

ઘડી ભર૦

પદ્મા૦ સુખીઓ— ગાયન ૩

જોખન પરિમળ ભીની, ચાલ વહેલી જરા ચાલ,

મંદ હાસ્યે મહેકે અલી ! કુલડાના ફાલ.

સામે આંખલીઆની ડાળ,

પેલી સરોવરીઆ પાળ,

વદન કમળ કોઈ તહાડું, નેશે ને બાળ
 ખુલ ખુલ ને કદી નેશે, સાહેલી તારા ગાલ.
 હંસો ને કદી નેસે, તુજ દંત મોતી માળ.
 શુભાષ કુંજ છોડી, સુકતાની પ્રીત તોડી.
 ચોમેર તારી ભમશે, અલી પંખીડાની બાળ—મંદ૦
 (સખી શું અલબેલી કોઈ જન્મીજ નથી.)

અલબેલી ભલે જગમાં જન્મી હો હજાર.

પણ ન્યારી સહુથી ન્યારી સાહેલી તારી ચાલ.
 યૌવન મદે ભરેલી, રૂખી આ શું માંડી ફેલી,
 શી લાગી તાજાવેલી, શું છેક શરમ મેલી.
 સંભાળ કેશ ભારે, કટી લયકશે ને બાળ.
 લટક મટક નેઈ, ભોગી બનશે બે હાલ—જેખન૦

ગાયન ૪

પ્રેમહાનુ પ્રીયતમ જીવન
 રસીકાનું રસીઆ તનમન હારે
 શીયળ માળ શુથીને હરખાતી,
 જ્ઞાલમને વરણા જાતી
 સુધક સલુણાનું મન મળતાં,
 પ્રેમ થકી પેાવાતી.
 હારે તરવેલી લપટાતી,
 ગણુતી સદ્ગુણ નીજ યૌવન—પ્રેમ૦

ગાયન ૫

મેં અરખ્યું મેં અરખ્યું
હવે તન મન ધન તમ ચરણે અરખ્યું,
પ્રેમ ભક્તિ અવતાર રસિકમણી.
કમળાપતિ દેશવના વચને, ગળ્યા જીવન આધાર.
માન્યુ જીવન મેં શરણુ તમારું, સાક્ષી સરજનહાર.
માતાની માળા મૃદુલ નવલ તમે, વ્હીક તણા શણગાર.
સુખે સ્વીકારો શ્યામ સલ્લાહ,

ધરો જંઠ મોઝાર—

જ્યેષ્ઠારામ—

ગાયન ૬

હાય આળ્યો જમાનો ને ! ભારી
રક્ષા એકે નહીં પ્રદાયારા
ગયો પહેલો જમાનો ક્યાં આલી
હાય બાંધી મુઠી થઈ ખાલી
હાય જોખન મદમાની નવેલી
હાય સૌકો બની જતા બેલી
ઐશ્વર્ય ધેય ધારી, જો કામને ન આળ્યો
અધિક ધિક જીવ્યું, અવતાર વ્યર્થ ગાળ્યો
છે શૌર્ય સત્ય એકે, પ્રદાયર્થ પંથ પાળ્યો
પડે તીરછી નજરના જ્યાં ભાલા,
બને કાળા મુઝળા છે.ગાળા

(૨૦)

ગયાં સળગી શક્તિનાં સદુ મુળ

હાય હય ધમ્યું સોનું થયું ધુળ—હાય આંગે.

ગાયન ૭

જેઘાઁ ગંગાઁ ગુઁ જેઁ—

વાહ સુંદરના કેવી, કુદરત જોયા જેવી

માનો અમારો પિતા આભાર—

અરે વાહ વાહ વાહ—વાહ૦

સસરાજી જીઓ આ કેામળ કળી

પ્રદ્યયની ધુન બધી ગઇ છે બળી

કુળ ક્ષીપકથી શોભે છે આ ઘરબાર—અરે વાહ

ગાલોની છે ગુલાબી, લાલી હોઠ મજેદાર

પેટ ન ભરાય, લેતાં ચુંબી વારંવાર

જાઓ છેટા. વાહરે મારા ઘેટા

સકળ પુન્ય લેટયાં—અરે વાહ૦

ગાયન ૮

રસીલી તારી હૃદય વીણા વાગે,

પ્રેમના મંત્રો જીતા ભાગે.

જીવન મન મેહન અનુરાગે,

લોચન મને આજ સદ્ગ લાગે.

પ્રિય નયનનાં દર્શન થતાં, જ્યોતિ અલૌકિક જાગતી
પુરી મધુરતા જગતની. કેઈ ખંસી અદ્ભૂત વાગતી
નથી અંદ્રમાં અંદન વિષે, કે સ્વર્ગની કુંજે મહી
પ્રાણેશ્વરીના હૃદયમાં મને, એ મધુરતા લાગતી
જગત મને સ્વર્ગ સદન લાગે.

જ્યેષ્ઠાં જયં ગાયન ૯

લાગે દહેર આનંદ કારી

મેટા દારૂ પી લે દારૂ પી લે ઝટ પી.

આવો સ્વાદ જડે ના જગમા.

દાદા એમ.....હા મેટા એમ.....લાગેં

કાગ પીએ તો હુંસ બને છે, માનવ પણ મહાદેવ બને છે
અહાહાહાહા શી છે દહેર, પ્રભુની પુરી મહેર

વ્યાખ્યા રંગ આ રંગે રંગમાં—લાગેં

નેત્રા તણુ આ નુર વધારે, બકરી પીએ તો સિંહ સંહારે
નીચ ઉંચનો ભેદ ન ભાળે, પ્રહાર્યનો ભાવ વધારે.

દાદા આમ—? હા મેટા આમ—લાગેં

ગાયન ૧૦

ખીલી ખીલી જુવાની ફેરી ખહાર,

ખીલી શી તારી યૌવન કળી.

ગુરૂ જાઓ જાઓ થાઓ નગ ખાર,

મતી તમારી ક્યાં ગઈ બળી

બેટી સફળ કરી લે અગતાર,

અલબેલી આજે બેટી મળી.

અજબ મોહિની સુતીં તારી, વળી ગજબના લાવ,
નેહી રહ્યા હું શુદ્ધિ ખોઈ, વહાલી કાં તલસાવ.

લાન ભૂલી નાદાન બની શું, ગુરૂ થના ઉવાન,
ધ્યાની રાની મુની યોગી ભૂલાવ્યા,

નારી નર્કની ખાણ.

ગાયન ૧૧

હું તો નેહુ લયાં નયને, નીરખું તમારી વાટ

સમી સાંજના સલૂણા પધારજો

કરશું મીઠી મીઠી વત, સમય સાધીને એકાંત

મંદીરીઉ માફ ઉત્તળજો.

ખોલેલા ખાલ તમે પડિતજી પાળજો,

બળતા પ્રાણાણુનું તમે અંતરીઉ ઠારજો.

પુળને પાઠ ઉઠ્ઠા પણીમાં ઉકાળજો.

(પાપી થશે બદનામ કરશે ઈજ્જત લીલામ)

અંડીકા-(રાણી)— ગાયન ૧૨

રોમે રોમે વચ્ચું વેર વેર

કોણે કર્યો આ કાળો કહેર

કરી અંતર ઝેર ઝેર— રોમે૦

અંતર લાગી લહાય,

કાળી નાગણુ થઈ જોડ સાય.

તોજ ઉર શાન્તી થાય.

કરી અંતર મમ ઝેર ઝેર —રોમે૦

મનોહરા—

ગાયન ૧૩

બાઈ મારી કુલવાડી સ્થામે લુંટી,

કુલ મારાં મોંઘેરા લીધાં ચૂટી—બાઈ૦

છાનો આવીને છુપાએ,

લાગ જોઈ લુંટી જાએ.

હવે શું કરું ઉપાય મારી ખીરજ ખૂટી—બાઈ૦

કરું તારે સખ લાગે,

કરું તારે સખ માગે (૨)

કરું વશ કેમ એને, કેમ તો બતાવો ખૂટી—બાઈ૦

ગાયન ૧૪ અષ્ટપદી.

પદ્મા૦ મનોહરા—

રતિ રસ મનમાં ઝંખી વનમાં, વિચર્યા હરિ અલગેલી!

વિલંબ જવામાં કરમાં હાવાં, મોહનને મળા વહેલી.

યમુના તીરે ભારી અધીરે, કુંજે કુંજ વિહારી,

રમરમદ મહાન સહિ રસ વર્ધન, વાટ જુએ પ્રભુ તહારી.

ત્યજ સુરથી પુરી પુરી સુરથી, પિશુતવ નામજ ગાવે,
રજ તુજ પગની ગણી મારગની, ધૂળ ઉડતી વધાવે-રતિ૦

*

*

*

વહી આ રજની જાશે સજની, છે નટવર અભિમાની,
પૂર મનોરથ પ્રિયતમના ઝટ, જહેની વચન મમ માની,
શ્રીહરિ સેવક કહે જયદેવક, પ્રણમે પુરણ લાવે,
તે રસ સાગર નટવર નાગર, જે જન પુણ્યે પાવે-રતિ૦

અંક બીજો.

જયદેવ—

ગાયન ૧૫

૨૮ણ કર ચદુપતિ શ્રી કૃષ્ણતું,
 જે ભવસાગર પાર ઉતારે—૨૮ણ
 જગી જેને અજાની,

માયા તજને મરતાની,
 જુહુ લે જગતને મ.ની—૨૮ણ
 મતલબની દુનિયા આતો,
 ભોળા જે જે ભરમાતો,
 રહેજે ગોવિંદ ગુણ ગાતો—૨૮ણ

ગોપીઓ—રાધા— ગાયન ૧૬

મનીતી તું છે મોહન તણી, હો વાંસલડી.
 તુને ંહાદમ કરે છે ઘણું ંહાદરે, હો વાંસલડી.
 મીઠા આવડો શો શોર, મે.હો નંદનો કીશોર,
 તારૂં આવડું શું જોર, ભુડી ક.ળજડુંમાં ઠેનરે, હે -
 એકી વારે તું હણી નાખનેરે, હો વાંસલડી
 ભુંડી થોડે થોડે કાં મારરે, હો વાંસલડી.
 જેતાં તું કાઠ કેરો કરકડો, હો વાંસલડી.
 તુને આજ મળી છે ઠકરાતરે, હો વાંસલડી

ચોરની સંગે શીખી ચોરવા, હો વાંસલડી.

ઠહાલે માખણ ચોર્યુંને તે તો મનરે,

હો વાંસલડી—મીઠાં

ગોપીઓ-કૃષ્ણ— ગાયન ૧૭

જાઓ જાઓ જાણ્યા જુઠ્ઠા તમેને શ્યામ

નિરંજન નામ યોગિ જનના આરામ

એવા અજર અમર, કૃષ્ણ તણું અમને શું કામ-જાઓં

ઠહાલા અમને તો વૃજલાલા

મુકુટ મોરલીવાલા અંજ ધારે વનમાળા

વૃજ જાળા વણ મૂલે વેચાણ છે તમામ-જાઓં

સાખી.

એક સૂર્ય આકાશમાં, પણ પ્રતિબિંબ અનેક,

અનેક રૂપે લાસતો, છતાં એકનો એક.

(ના ના)

માનો રસિલી વેણ મારાં

મંજુલ પુલ્કમાળા, ગુણશાળા, પ્રિયજાળા

અનેક રૂપે એક હું પ્રકાશું ઠામોઠામ-જાઓં

ગાયન ૧૮

રાસ.

લલિત લવંગલતા મલયા, નિલ યનગન લતી નયાવે,

માન નવલ કોયલ લલકારે, મધુકર ખીન બબલવે.

નટવર મહલર ભર રૂતુ રાજે,
 ખેલે રતિ રેલી રૂતુવેલી અલખેલી સંગ આજે—(કુવ)
 મૃગમદનો પટુ પરિમલ, પાંગરી તરણ તમાલ વહાવે
 પુલી કળી કુમળી કુરચકની, કામ પરાગ ઉડાવે
 માધવી શું લઈ સાંઈ રસાણે, સુકુલ પુલક દરસાવે
 જગ નિર્દાજ લાળી બાળેરાં, કરણ હસે સહી હાવે—ખેલે
 મધુર વન વર્ણન મધુ રૂતુનું, જયદેવે રચ્યું આજે
 શ્રોતાની મતિ તે સ્થિર થાપે, શ્રી પતિનાં ચરણાલે—
 નટવર૦

જયદેવ—

ગાયન ૧૯

સર્વ વ્યાપી છે શ્યામ અમારો,
 શ્યામ સમું કોઈ નામ નથી;
 પીંડ અને પ્રહાંડ તપાસો,
 શ્યામ વિના કોઈ કામ નથી—ભાઈ શ્યામ૦
 શ્યામ સમોવડ સૃષ્ટિ સર્વમાં,
 સત્ય કોઈ સુખ ધામ નથી;
 એ વનશ્યામ વિના અવનિમાં,
 અન્ય લલ્યાનું કામ નથી—ભાઈ સર્વ૦

ગુણીયલ—

ગાયન ૨૦

દઈ ન જાણે મારું કોઈરે હું તો

દઈ દિવાની

મદ ભરજીવાની મારી, પ્યાલી સુરાની—દઈ૦

અરે ના હિરમાં કાંઈ થાય,

એ શું કોઈને કહેવાય

હાં દીલમાંની વાતો બધી દીલમાં સમાય

ન કહેવાય ન સહેવાય

એ વાત નહી કોઈને કહેવાનીરે.

જયદેવ—

ગાયન ૨૨ અષ્ટપદી.

જય રસના રતનાકર નટ નાગરએ
શ્રી મુખ ચંદ્ર ચક્રે જય જય દેવહરે
સદ્ધિ સ્થિતિ લય કારણ ભવ તારણએ
સહુ સુરવર શીર મોર જય જય દેવહરે
ત્રિભુવન સંકટ ટાળક પ્રતિ પાલકએ
પ્રણમ પૂરણ કામ જય જય દેવહરે

મુખારામ—

ગાયન ૨૨

અધિક મુખ આથી શું બીજું મનાય,

ધ્યારી મારી બુલબુલનું બચ્ચું ગણાય—આધક૦

પુરાં હશે પુન્ય પરલવે કીધાં,

ભાર્યા મુશિલા તો સદ્ભાગ્ય સીધાં.

ઘરવાળીના ગુણ ગાય, ગામ બધું—ધ્યારી૦

કાગડાની કોટે છે મોતીની માળા,

રૂપાળી રાધા તો શ્રીકૃષ્ણ કાળા.

પત્નીથી પત્ની પુત્રય,

મીઠાં લેગા ખાટાં ખેરાં ખપી નય

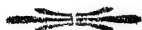
—ખ્યારી૦

૧૫૬૮ ગંગા — ગાયન ૨૩

મને તું માફ કર શાણી, વચનપર ફેરવું પાણી,
ખરે હું 'ર છું પ્રાણી, શુનેહગારી અમારી છે
લક્ષ્મી છે ઠગરા છે, ધુતારા ગાય છે તારા.
અધુરા લેશના ભાતો, હૃદય માંહી કટારી છે.
લક્ષ્મી છું 'તારો છું, પરંતુ દારા તારો છું,
જગતના પાપની ઉપર, અખત્યારી અમારી છે.
વળ્યા રાંડે રત્ન જેવા, ખરેખર અપને ખેટા,
લડે છે શીંગલા બેટા, ભાવકરતા થનગરી છે.
અમે મસ્તાન પંખીડા, અમે મહોબત તણા કીડા,
વડીલો પણ હતા એવા, કબુલત એ અમારી છે.
રૂપાળી જોડ છે બમી, ટળી બાપા થયા સ્વામી,
રહી ના લેશ પણ ખામી, કહો આ છેડ સારી છે.
ઈજારો તો નથી લીધો, રસીકી આજ નખરાનો,
હવે તલસાવ ના ખ્યારી, વિરહની આ બીમારી છે.

અંક ત્રીજો.

મોહીની—

ગાયન ૨૪

હારે હું તે માયા મહાન છું મોહારી
 હૃદયના હારની, જગ દીરતારની
 માફં ભુરદી બ્રહ્મદીના મારની—હું તો
 નિર્દોષીને બનવું છું લોભી
 સ્વર્ગે જતાંઓને રાખું છું થોભી
 નખરાથી જગને નચાવતી
 તંત ધારી તપસ્વીને તાવતી
 પ્રહારચારીના ભાનને ભુલાવતી—હું તો

જયદેવ—

ગાયન ૨૫

ના વિસારીએ, રૂડા હૃદયમાંથી શ્યામ—ના
 હરતાં જઈએ કરતાં જઈએ, કરીએ ધરનાં કામ,
 ગોવિંદના ગુણ ગાતાં, ભાઈ શું બેસે છે દામ—ના
 ચરણ આખ્યાં તીર્થ કરવાને, હાથ સેવા કરવા શ્યામ,
 નયન આખ્યાં પ્રભુ નીરખવા,

કીર્તન સાંભળવા કાન—ના વિસારીએ

શુભ શીખામણ સાંભળો તમે, નરનારી ધરી ધ્યાન,
 અડધે નામે આવીયાં, ગજ ગુણિકાને વિમાન—

ના વિસારીએ

જ્યેષ્ઠારામ }
મોહીની }

ગાયન ૨૬

તહારી આંખડીના મોહ મને લાગ્યા ખાળા,
કામણુગારાં નયનો છે કેક બદ્ધવાળાં.
ખાંધી પ્રીતડી સદૈવને નિભાવળે વ્હાલા.
મને વ્હાલી કહીને બોલાવળે વ્હાલા.
સ્નેહ ખાંધીને છેહ નહીં દેતા વ્હાલા.
તહારાં વચને વણ મૂલે વેચાણે ખાળા.

જ્યેષ્ઠારામ—

ગાયન ૨૭

મંનારના સુખો અતીશ્યે, મીઠલ ઓ ભાઈ છે,
પણ છોકરાં સમજાવવામાં, કરમની કઠણાઈ છે.
વાંઠાજનો ઝૂર્યા કરે કે, સુખ પરણ્યાં માંડી છે,
પરણેલને સંસાર લાગે, કરમની કઠણાઈ છે.
લાકડાના લાડવા, સંસાર માયા ભાઈ છે,
ખાય કે ના ખાય તેના, કરમની કઠણાઈ છે.

જ્યેષ્ઠારામ—

ગાયન ૨૮

જમણામાં જ્ઞાન જ્ઞાન જુલો,
રે હું તે જમણામાં જ્ઞાન જ્ઞાન જુલો.
મેંધો માનવ જન્મ એજે ગુમાવ્યો,
ફેગટ માયાના ફંદે કુળ્યો.

પાપ પ્રણય તણો મેં તો પંથ ના પીછાણ્યો,
 દીનરાત વિષય હીંડાજો બુજ્યો.
 સ્વપ્ન સમો બાણ્યો સંસાર મેં તો આજ,
 હવે પડદો અજ્ઞાન તણો ખુલ્યો.

જયદેવ—

ગાયન ૨૯

જય દિવ્ય મુર્તિ દેવ સરિતા,
 અમિત આનંદ કારીણી,
 જય મુક્તિદાયીની મહદ દેવી,
 સકળ અધ સંહારીણી.
 જય શુભલોલ તરંગ ધારીણી,
 ત્વરીત જનને તારીણી.
 જય પતીત પાવન માત ગંગે,
 કડીન કળીમળ હારીણી. (૩)

સતિ પદ્માવતિ નાટકના ગાયનોમાં સુધારો વધારો.

—૩૫—

કાઠી નાંખેલા ગાયનો.

ગાયન ૧૬૦.   ગાયન ૧૬૧.
ગાયન ૧૬૨.   ગાયન ૧૬૩.

—૩૬—

વધારેલા ગાયનો.

જ્યેષ્ઠારામ—   ગાયન ૧૬૪
આતો: અજબ પ્રકારની દુનિયાં મેં જોઈ,
જોતાં સનાતન કાળથી જગમાં જડે,
પ્રજ્ઞાચારી ન કોઈ—આતો:
પ્રજ્ઞા બૂલ્યા નારદ બૂલ્યા વળી વ્યાસ પારાશર બૂલ્યા
વીષ્ણુનણા મોહની સ્વરૂપથી સહજમાં શંકર બૂલ્યા
ચંદ્રસમા પણુ ગુરૂપતિમાં પડ્યા
સહજમાં મોહી
ભીષ્મસમો પ્રજ્ઞાચારી જગે નહીં જન્મ્યો કોઈ
(ગાયન નવું ૨૦ અને ૨૧ની વચ્ચેનું.)

પદ્માવતી—

શુદ્ધ પ્રેમનણ્યો જે પ્રખંધ ડગાવ્યો નહીં ડગેરે
પીધું જે હળાહળ ઝેર વ્યાપ્યું તે રંગે રંગેરે
મધુરી નદીઓ ખળખળ કરતી,
સાગર સ્વામીને જઈ મળતી,
તરછોડયે નવ પાછી વળતી,
ખારી થઈ સાગરમાં ભળતી,
એવો છે અવિચળ પ્રેમ રહેજે મુગેયુગેરે—શુદ્ધ ૦

જાહેર ખબર.

નીચે લખેલાં પુસ્તકો શ્રી આય' નૈતિક નાટક સમાજનો.

મુકામ જ્યાં હોય ત્યાંથી મળશે. માટે જ્યાં સાહેબને જોઈતાં હોય તેઓએ રોકડી કોમલે મંગાવી લેવા. વી. પી. થી મોકલવામાં આવશે નહીં. કૃતિમત.

ચોપડીના નામ

રૂ. આ. પા.

૧. આય' વિજય' નાટકનાં ગાયનો...	...	૦-૨-૦
૨. અમર ચોગીંદ્ર...	...	૦-૨-૦
૩. બાદશાહી હીક્કા...	...	૦-૨-૦
૪. પ્રતાપી પ્રેમિકા (ભાવણ સહિત)...	...	૦-૮-૦
૫. ચિતોડનો કરબ્બા	..	૦-૮-૦
૬. કામલતા	..	૦-૮-૦
૭. સંત્યવાદી હરિશ્ચંદ્ર	..	૦-૮-૦
૮. વજ્ર' પરા યાને બેધારી તબચાર નાટકનાં ગાયનો	...	૦-૨-૦
૯. અક્ષયિ વિશ્વામિત્ર (આવૃત્તિ ૩૭)	...	૦-૨-૦
૧૦. સરોજની (" ૩૭)	...	૦-૨-૦
૧૧. પરશુરામ (" ૮મી)	...	૦-૨-૦
૧૨. ઇન્દ્રાવતી (" ૫મી)	...	૦-૨-૦
૧૩. સરસ્વતી ચંદ્ર (" ૮મી)	...	૦-૨-૦
૧૪. સંતી તારલ (" ૪થી)	...	૦-૨-૦
૧૫. પુત્રવંત પુંડલીક (" ૩૭)	...	૦-૨-૦
૧૬. સતિ પદ્માવતી અય્યહેવ (" ૨૭)	...	૦-૨-૦
૧૭. સૂર્ય કુમારી (" ૫મી)	...	૦-૨-૦

માર્ક,

શ્રી આય' નૈતિક નાટક સમાજ.

